

صلیب چیست؟

در زمان مسیح خداوند پس از آن که اتهام مجرم ثابت می‌شد، ابتدا او را به شدت شلاق می‌زدند. نوع شلاق و سنگینی ضربات به گونه‌ای بود که مجرم تا آستانه مرگ پیش می‌رفت. سپس او را مجبور می‌کردند که همانند یک برده صلیب خود را تا محل اعدام که همیشه خارج از شهر بود حمل کند و جرم او را نیز در این سفر دردناک با صدای بلند اعلام می‌کردند و همچنین به صورت مکتوب به همگان نشان می‌دادند. مرگ صلیب نتیجه درد و رنج تدریجی بود. گاه برای تسریع مرگ مجرمان، پاهای آنها را می‌شکستند (دو دزدی که با مسیح مصلوب شدند) اما این امر درباره مسیح رخ نداد زیرا که او پیشتر جان داده بود. اما برای کسب اطمینان از مرگ و برای اینکه بتوانند مطابق سنت یهود جسد را قبل از سبت دفن کنند، نیزه‌ای در پهلوی او فرو کردند (یوحنا ۱۹:۳۱ به بعد). بدون شک مجازات اعدام با صلیب در زمره دردناک‌ترین مرگ‌هایی است که به تصویر در می‌آید. اما اناجیل گزارش مفصلی از آن ارائه نمی‌دهند و تنها به این عبارت «او را مصلوب کردند»، بسنده می‌کنند. مطابق انجیل متی ۲۷:۳۴ مسیح از نوشیدن مایعی که قدری از درد او را می‌کاست پرهیز کرد چرا که می‌خواست هشیاری خود را تا به لحظه مرگ حفظ کند. همین امر او را کمک کرد تا به دزدی که با او مصلوب شده بود تسلی بخشد و همچنین آن هفت گفتار پایانی را بر صلیب بیان کند. نویسندگان عهدجدید نه از منظر باستان‌شناسی و یا تاریخی بلکه از نقطه نظر درک الهیاتی و نجات‌شناسانه به صلیب علاقه نشان می‌دهند. به صورت خلاصه صلیب را می‌توان انجیل نجات دانست زیرا که عیسی مسیح برای گناهان ما جان داد. صلیب عامل آشتی خدا با بشرست (دوم قرن‌تیاں ۵:۱۹). ایده برقراری صلح و آشتی‌ای که تمام کائنات را در بر می‌گیرد در رسالات افسسیان و کولسیان به چشم می‌خورد. صلیب دیوارهای جدایی نژادی و فرهنگی را از میان برمی‌دارد (افسسیان ۲:۱۴-۱۶). صلیب همچنین سمبل اتحاد ما با مسیح است (دوم قرن‌تیاں ۵:۱۴)، اتحادی که همه ابعاد زندگی ما را در بر می‌گیرد. صلیب برای مؤمنان به مسیح طریق زندگی است اما یادمان باشد صلیب حقیقی می‌بایست در قلب فرزندان خداوند حکاکی شده باشد.. فیض مسیح خداوند با شما باد